

Прописка чи реєстрація?

Незважаючи на те, що інститут прописки ліквідували уже доволі давно, багато наших відвідувачів не бачать різниці між цими двома поняттями.

1. Реєстрація місця проживання/ Прописка: визначення понять.

Реєстрація місця проживання це спосіб повідомлення держави про місце проживання особи, встановлення офіційної адреси.

Реєстрація місця проживання здійснюється тільки за однією адресою. У випадку, якщо особа проживає у двох або більше місцях, вона здійснює реєстрацію місця проживання за однією з цих адрес за власним вибором.

Кожній особі: громадянину України, іноземцю чи особі без громадянства, які постійно або тимчасово проживають в Україні, державою гарантовано право на вільний вибір місця проживання. Людина сама обирає собі місце проживання і тільки ставить державу про це до відома, реєструючи своє місце проживання. Але варто пам'ятати, що реєстрація місця проживання є обов'язковою.

Прописка це назва ліквідованої паспортної системи, введеної в колишньому СРСР в 1932 році.

Паспортна система колишнього СРСР була запроваджена з метою регулювання потоку сільського населення до міст, тобто це був метод державного контролю міграції, при якому громадянам заборонялося вільне переміщення по країні. Її головний принцип жорстка прив'язка до постійного місця проживання. У 2001 році радянське поняття Прописка, Рішенням Конституційного Суду України від 14 листопада 2001 р. 15-рп/2001р., було визнано неконституційним і змінено на Реєстрація місця проживання.

2. Чим поняття прописки/реєстрації місця проживання відрізняються і чому не варто їх ототожнювати?

Адміністративно-дозвільний інститут прописки передбачав значні обмеження та був однією з умов функціонування тоталітарного радянського режиму: прописка у вигляді штампу у внутрішньому паспорті, видавалася у дозвільному порядку, тобто, за розсудом начальника місцевого відділу внутрішніх справ. Лише вона служила підставою для проживання, отримання житла, роботи, медичної допомоги, отримання доступу до інших соціально-економічних процесів. Також дозволялося прописувати тільки близьких родичів.

Дозвільність у системі прописки, існування якої була встановлена у Постанові Ради Міністрів СРСР 677 від 28 серпня 1974 року, приводила до обмежень прав людини. Прописка мала дозвільний порядок, який обмежував права людини волевиявленням чиновника. Прийняття Конституції України у 1996 року, яка найціннішим визначила життя людини, її здоров'я, честь, гідність, дотримання права і свободи людини і громадянина, започаткувало реформування інституту прописки в Україні.

Що ж стосується інституту реєстрації, то власник приватизованої чи кооперативної квартири, приватного будинку має право на підставі власного волевиявлення зареєструвати будь-якого громадянина (навіть не з числа його близьких родичів), без жодних обмежень. На відміну від прописки, реєстрація носить повідомний характер і не обмежує свободу пересування людини. Ця діяльність проводиться з метою обліку

міграції населення, для встановлення точної кількості осіб, що проживають на певній території, а також виявлення основних шляхів їх переміщення.

У жодному разі ці два поняття не варто ототожнювати-це різні державні інститути, в основі яких лежать діаметрально протилежні принципи: прописка метод жорсткого державного контролю, заборона вільного переміщення по країні, реєстрація місця проживання гарантоване державою право на вільний вибір місця проживання.

Р. S. Ще кілька фактів про реєстрацію місця проживання .

Кожна держава значною мірою зацікавлена в тому, щоб мати інформацію про те, які особи проживають або перебувають в певному населеному пункті. Ця інформація постійно необхідна органам міграційної, фіскальної служби, судам тощо. Реєстрація місця проживання є ключовим інструментом державного управління, такого як: організація виборчого процесу, наповнення місцевих бюджетів, здійснення соціальних виплат, здійснення судочинства, військова служба, надання низки адміністративних послуг.

Відповідно до Закону України Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні, особа зобов'язана протягом тридцяти календарних днів після зняття з реєстрації місця проживання та прибуття до нового місця проживання зареєструвати своє місце проживання, батьки зобов'язані зареєструвати місце проживання новонародженої дитини протягом трьох місяців з дня державної реєстрації її народження.

Зверніть увагу! місце проживання дитини, яка не досягла 14 років, реєструється разом з батьками, а у разі реєстрації місця проживання батьків за різними адресами з одним із батьків за письмовою згодою другого з батьків.

Для реєстрації місця проживання особі: громадянину України, іноземцю чи особі без громадянства, які постійно або тимчасово проживають в Україні, слід пам'ятати, що підставою для реєстрації є право власності на житло.

Якщо особа не є власником житла, зареєструватись вона зможе лише за згодою власника. Винятком є реєстрація місця проживання дітей за адресою реєстрації місця проживання батьків (одного з батьків), у цьому випадку не вимагається документи, що підтверджують право власності на житло або згода власника житла.

Для військовозобов'язаних громадян України потрібно оформити військово-облікові документи, відповідно до вимог Постанови КМУ від 07.12.2016 921 Про затвердження Порядку організації та ведення військового обліку призовників і військовозобов'язаних.

Цікавим є випадки, коли купивши житло з'ясовується, що попередній власник ще досі зареєстрований у ньому. В такому випадку на підставі договору купівлі-продажу житла новий власник має право зняти його з реєстрації місця проживання.

Реєструючи своє місце проживання ми не лише вносимо інформацію до реєстру територіальної громади та відповідних документів, до яких вносяться відомості про місце проживання, а й реалізуємо свої права, гарантовані державою.